

der for kort Tid siden foretaget en Afskedigelse af en Embedsmand, Bankspektøren, og denne Afskedigelse har med god Grund vakt nogen Opmærksomhed. Ganske særligt er det forstaaeligt, at man i Tjenestemandskredse er blevet opskræmt ved et Skridt, der har bragt en hidtil ukendt Usikkerhed ind i Tjenestemændenes Forhold. Den højtærede Minister begyndte denne Aktion uden at give Offentligheden nogen som helst Begrundelse, senere er der stykkevis givet nogle Oplysninger, og disse er blevet imødegaaet særdeles virkningsfuldt af den afskedigede Embedsmand.

Det, der nu foreligger kendt gennem offentlige Dokumenter, kan, saa vidt det kan skønnes, ikke begrunde den opsigtvækkende Afskedigelse; man maa formode, at der er andre Grunde end dem, der er fremkommet gennem de offentliggjorte Aktstykker. Det er da særlig disse andre Grunde, man maa anmode Ministeren om at forelægge for Tinget og for Offentligheden.

Der er i denne Sag valgt en noget besynderlig Fremgangsmaade, idet visse saakaldte Redegørelser er offentliggjort, medens andre er afgivet fortroligt overfor Finansudvalget, og jeg erkender, at Folketingets Medlemmer derfor staar i en lidt ejendommelig Situation, eftersom der i Sagen er afgivet Aktstykker, som Folketinget ikke har faaet Kendskab til. Det forekommer imidlertid os, at det naturlige Sted til at give Forklaring paa en saa opsigtvækkende Afskedigelse som denne maa være her i Folketinget overfor Offentligheden, og mit Parti har i rette Tid tilkendegivet denne Opfattelse og har ved Fremsættelsen af den Forespørgsel, der nu er til Behandling, ønsket at bidrage til Opklaring ved at kræve den Besked overfor Offentligheden, som denne formentlig har Krav paa.

Jeg skal derfor tillade mig at fremsætte den af mit Parti besluttede Forespørgsel, som lyder saaledes: Hvorledes begrunder Ministeren den foretagne Afskedigelse af Bankspektør Hald?

Handelsministeren (Slebsager): Der er af Socialdemokratiet rettet følgende Forespørgsel til mig: Hvorledes begrunder Ministeren den foretagne Afskedigelse af Bankspektør Hald? Jeg har herom afgivet en indgaaende Redegørelse overfor Folketingets Finansudvalg, bilagt med Sagens Aktstykker. Overfor Offentligheden har jeg i Anledning af Bankspektør Halds Redegørelse i Sagen fremhævet noget af, hvad der var afgørende for mig med

Hensyn til denne Afskedigelse, med Hensyn til Forholdene vedrørende de to likvide-rende Banker, Sydfyns Diskontobank og Den danske Andelsbank. Jeg har endvidere overfor Finansudvalget afgivet nogle fortrolige Meddelelser, som ikke egnede sig til at komme til Offentligheden, fordi de vedrørte levende Banker, Meddelelser, som ikke har været afgørende for mig med Hensyn til Bankspektørens Afskedigelse, men som har bidraget til at forme den Opfattelse af Bankspektøren, som jeg er kommet til.

Jeg skal herefter gaa over til at omtale de Forhold vedrørende Sydfyns Diskontobank og Den danske Andelsbank, som for mig har været afgørende med Hensyn til Bankspektørens Afskedigelse. Sydfyns Diskontobank i Faaborg brød sammen i Juni 1924. Det samlede Underskud er antaget at ville udgøre ca. 4½ Mill. Kr., medens efter det af Banken faa Maaneder før Sammenbrudet aflagte Regnskab ikke alene Aktiekapitalen paa 1½ Mill. Kr., men ogsaa en Overførsel paa 72 000 Kr. skulde være i Behold.

Fra Banktilsynets Side var det planlagt at foretage en Undersøgelse af Banken i Foraaet 1924. Imidlertid skete der i Oktober 1923 forskellige Henvendelser angaaende Banken til Bankspektøren, bl. a. fra Dommeren i Ærøskøbing og Politimesteren i Faaborg. I Bankspektør Halds Indberetninger til Handelsministeriet foreligger der Oplysning om Politimesterens Advarsel angaaende Forholdene i Banken og angaaende Bankens ledende Direktør, Bankdirektør Brorsen. Politimesteren henvendte sig i Slutningen af Oktober 1923 personlig til Bankspektøren for at advare ham, og han gentog efter Aftale med ham i et Brev af 31. Oktober de mundtligt fremførte Advarsler. Det paagældende Brev indledes med følgende Ord:

„Jeg anser det for min Embedspligt at bringe til Hr. Bankspektørens Kundskab, at der fra Tid til anden verserer Rygter om, at Sydfyns Diskontobank skulde staa paa svage Fødder og være usolid“

Da Politimesteren ikke var i Stand til selv at undersøge de nævnte Rygters Grundlag, udtalte han i sin Skrivelse, at han ikke havde ment at burde foretage sig andet end at forebringe Bankspektøren de paagældende Rygter, i hvilken Henseende han særlig fremhævede, at man i Faaborg mente, at Bankens Afskrivninger for Aaret 1922 havde været alt for smaa, at man mente, at Banken laa inde med et betydeligt Beløb af egne Aktier,